

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Eredmény nélkül.

Pécs, 1899. június 2.

Mikor a magyar képviselőház május 18-án üléseit június 2-ig elnapolta a napirend megállapítása nélkül, ebben az az intenció vezérelte, hogy időt engedjen a kormánynak a pártközi egyezmény kiegyezési része ellen osztrák részről támasztott nehézségek elárítására, az ülések folytatására azonban június 2-kát azért tűzte ki fix határidőül, mert az addig terjedő időt nemcsak elégségesnek tartotta e kérdés tisztába hozatalára, ha a helyzet tisztázására való őszinte szándék egyáltalán megvan az osztrák kormánynál, de ezt a napot végső határidőnek is tekintette arra nézve, hogy a kiegyezés kérdése a magyar törvényhozásban a paktumnak megfelelően rendezhető legyen.

A pártközi egyezmény szerint ugyanis a kuriai bírákodás és hárszabály-revizió után nyomban a kiegyezési javaslatokat kellett a képviselőháznak tárgyalás alá venni, még pedig olyképp, hogy a fogyasztási adókra vonatkozó javaslatok még a termelési idény kezdete előtt törvényerőre emelhetők legyenek. Ha ezeknek a javaslatoknak a tárgyalását még most sem lehet megkezdeni, akkor — bármiként történjék is utóbb az elintézés — a paktum abban a részében, hogy a fogyasztási adójavaslatok még a termelési idény kezdete előtt törvénynyé váljanak, végrehajtható nem lesz, a minek a legjobb esetben is az lenne a következtetése, hogy a fogyasztási adók átutalására vonatkozó kiegyezési megállapodás ismét nem lenne életbe léptethető egy további esztendőre, hanem Ausztria folytatná azt az igazságtalan zsebelést, a melyet a nálunk elfogyasztott cikkei után beszedett fogyasztási adók megtartásával a mi rovásunkra eddig folytatott.

Ezért volt oly sürgős az osztrák kormány által kezdeményezett újabb kiegyezési tárgyalások befejezése, hogy Széll Kálmán el volt határozva, miszerint a mai napra vagy meghozza annak biztosítását, hogy Ausztria viszonyosságot biztosít a kiegyezés kérdésében alkotandó magyar egyoldalu

törvényhozási intézkedéseknek, vagy befejezettnek jelenti ki küldetését azzal, hogy a paktumot betartani nem képes.

Nos, a határidő lejárt, Széll Kálmán eredmény nélkül volt kénytelen visszatérni s a képviselőháznak bejelenteni, hogy a differenciák kiegyenlítő, a tárgyalások az osztrák kormánnyal befejezve még nincsenek, a miért is kénytelen az ülések további elnapolását kérni, nem hosszú időre, csak a jövő hét derekáig; de ismerjük már az ilyen véghatáridők erejét, kivált ha nem fix napra szólnak. Ad graecas calendae: mondták ilyenre a régi Rómában.

Hát meddig tart még ez a komédia, meddig folyik még a magyar nemzetnek ez a rút megalázása, jogaink és érdekeink perfid kijátszása? Szentesített törvénybe iktatott jogunk a gazdasági önállósághoz nem érvényesülh, de tényleg érvényesül a nemzet által egyháttal visszautasított s a koronás király által is elejtett ischli klauzula. Mert a hajánál fogva előrangotott újabb herce-hurca s a kiegyezés paktum-szerű életbeléptetésének megakadályozása csakugyan nem egyéb, mint a hirhedt ischli klauzula tényleges érvényesülése.

Maradjon minden úgy, amint van, mindaddig, míg mindakét törvényhozás másként nem intézkedik: így szól az ischli klauzula, és maradni is fog, bármit szóljon a magyar kormány, bármit határozzanak a magyar parlament pártjai. Az osztrák kormány tárgyalni és tárgyalni fog mindaddig, míg ismét ki nem fogyunk az időből, akkor majd megint utalnak a fizikai lehetetlenségre, amely a kiegyezés törvénybe iktatásának a provizorium lejártáig utjában áll s kieroszakolnak újabb provizoriumot: vagyis minden visszautasítás, minden elejtés dacára az ischli klauzula vigan érvényesül.

Hát miféle hatalom az, amely dirigál bennünket a nemzet és koronás királyának egyetértő akarata ellenére? Ki az, aki utjában áll a szentesített törvény rendelkezésének, amely az alkotmányos megegyezés sikertelensége esetére a gazdasági közösség megszüntetését rendeli el; ki az,

aki kényszerít bennünket, hogy a királyi szóval jóváhagyott kiegyezési ajánlatunkból további engedményeket tegyünk?

A király semmi esetre, mert legbensőbb meggyőződésünk tiltakozik annak még föltevésétől is, hogy a király bármilyen körülmények között is képes lenne az alkotmányra letett esküje ellenére törvényes jogunk érvényesülését megakadályozni, adott szava, nyilvánított akarata ellen cselekedni. Kell tehát lenni egy titkos hatalomnak, amely felelőtlenül befolyásolja Magyarország szuverén törvényhozási hatalmát. Ugyanaz a hatalom az, mely Bécsből a háromezázados viharokat bocsátotta hazánkra s amely erősebb magánál az uralkodónál is.

Mert ha ez a hatalom nem léteznék, ugyan mi akadályozná a magyar nemzetet, a melynek állami önállósága törvényben biztosítva van, hogy az egész közösségi torzsalkodást egy csapással meg ne szüntethesse azzal, hogy rálép a törvény által kijelölt egyenes utra s berendezze gazdaságát önállóan, a saját érdekeinek megfelelően?

És mi ad ennek a titkos hatalomnak akkora erőt, hogy vele szemben üres frázissá törpül minden törvényünk, minden jogunk? Nos, ezt az erőforrást csak a mi gyengeségünkben, a mi hitvány megalázkodásunkban kereshetjük. A helyett, hogy törvényre és jogra támaszkodva bátran szembeszállnánk azzal a hatalommal, folyton annak a kedvét keressük s azt a látszatot iparkodunk kelteni, mintha annak a mi jogainkat eltipró, érdekeinket sértegető akarata a mi akaratunk lenne s elnevezzük ezt az önámítást okos politikának, higgadt politikai érettségnek.

Hogyan kívánhassuk mi azt az uralkodótól, hogy nekünk a törvény rendelkezésének megfelelő gazdasági önállóságot adjon, mikor azt sohasem kívántuk tőle, sőt telelarmáztuk vele a világot, hogy gazdasági boldogulásunk létérdeke függ gyarmati helyzetünk föntartásától; annyira magunkba disputáltuk, hogy a magunk lábán egyetlen lépést sem tudnánk tenni az osztrák mankó nélkül, hogy még most is csak a közösség után siránkozva merünk gondolni arra az eshetőségre, miszerint

A „Vigadó“ vendéglő

összes helyiségeiben.

Szombaton, június hó 3-án és minden következő szombaton

■ a cs. és kir. 44-ik gy.-ezred zenekara, ■

a karmester személyes vezetése mellett,

NAGY HANGVERSENYT tart.

Kezdeté este 8 órakor. Szabad bemenet. Izletes ételek és kitűnő italok rendes árak mellett.

Számos látogatást kér

mély tisztelettel

HIRCZI FERENCZ

vendéglős.

esetleg az osztrákok lesznek azok, akik kidobnak bennünket a közös portáról.

Ilyen gyáva nemzedék megérdemli, hogy láthatatlan hatalmak fojtogassák. Mert ha egyszer a nemzet önérzetére ébredve komolyan uralkodója elé lépne s kezében a törvénykönyvvel követelné abban megirt önállóságát, nincsen az a hatalom, a mely ennek teljesültét megakadályozhatná. De a ki ezt nem követeli, az alku-do-zhat a világ végezetéig, eredményt ki-vivni még sem fog.

Kézdi Juliska öngyilkossága.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. június 2.

A ki a világot jelentő deszkákon annyi sok édesbánatos, majd vidám, majd kesergő szerepet játszik, mint a népszínművészes, annak nem jó, ha érző szive van. A mi édesbús, vidám és kesergő érzelmeket beleönt a poéták dalaiba, a mi sok vig és szomorú históriát elmókáz az ezerszemű szörny, a közönség előtt, annak az ő szívében nyomának, az ő lelkében visszhangjának nem szabad maradnia, Mert ha nyoma marad, ha az édesbús érzelmek ott élnek szívében, a búskesergő nóták ott hangzanak lelkében a színpadon kívül is, akkor el van veszve az élet előre nem látható veszélyei között s ha a sors csapásai reá nehezdednek, nincs számára menekülés a bukás elől . . .

Mindnyájan emlékszünk még Kézdi Juliskára, a pécsi közönség egyik kedvencére, a pécsi szintársulatnak egyik elsőrangú népszínmű és operettművészesére. Az ő pajzán, sikkesen alakított operettszerepei, de még inkább csupa léttel, temperamentummal és érzéssel elének állított népszínműbeli alakításai mindnyájunk emlékezetében élnek és szinte halljuk a színpadon most is vidáman csengő, majd édesbúsán elhaló énekét, szinte látjuk az ő falusi menyecskéit és leányait, a hogy a szerelem és boldogság rév partjára érésért küzdenek s vagy oda is érnek, vagy elvesznek e küzdelemben.

És nem is csodáljuk, különösnek rendkívülinek se tartjuk, ha látjuk, hogy ő maga az életben — a festett falak világán kívül is — küzd ezért a boldogságért, a megelégedés

révpartjának eléréseért. A küzdelem elvonja életpályájától, a színésztől; a nő legszebb hivatását rója reá. És bizik a boldogságban, a megelégedésben. De épen ez utóbbit nem tudja elérni. A régi, az első szerelem, a színpad szerelme, a színpad dicsősége csalja, hívja, vonja vissza és ő végre is enged neki.

Visszajön megint az édesbús nótákat énekelni, a vidám és kesergő alakokat megjátszani. Ugy látja azonban, hogy sok tekintetben idegen ő már ebben a mimelő világban; ő valóban átértette, neki tulajdona volt a boldogság, a lélek megelégedésének, a szív szerelmének feltételei és ezeket most mind ott hagyta első szerelmeért, a színpadi dicsőségért.

Mennyi dicsőséget, mennyi babért várhat ő ezért cserébe?!

És itt egyszerre rabjává ejtette a kétség, a lemondás és kezébe adta a gyilkos fegyvert, hogy örökre elnémita azt a bolondos, érzékeny szívet, mely egyformán hű akarna maradni első szerelméhez, meg a csendes, rejtett boldogság megelégedett örömeihez is!

Kézdi Juliska tegnapelőtt, szerdán, Budapesten öngyilkos lett.

A méltán feltűnést keltő öngyilkosságról Budapestről a következőket írják:

A Hunyady-tér 3. száma alatt mellbelőtte magát egy Kézdi Julianna nevezetű nő. A Rókus-kórházba szállították . . . Mindössze ennyi a rendőrség jelentése, pedig egy csillogó karriér tragédiája van ebbe a néhány sorba elrejtve. Kézdi Juliska kedvelt primadonna az életunt, a ki most a halállal vívódik a szenvedések szomorú tanyáján. Halálos deliriumában talán enyhíti kinjait a szép idők emléke, a virágos, a tapsvihar.

Kézdi Juliska a Népszínháznál kezdte pályafutását. Mint fiatal leány került oda a karba és szemrevaló alakjával, csinos hangjával feltűnést keltett. Ezelőtt hat évvel elszereződött a Népszínházról Leszkay színigazgatóhoz s az aradi, meg a nagyvárad színpadoknál lett ünnepelt primadonnája. A szép barna leányért törték magukat a vidéki direktorok s egymásután Kassán, Székesfejérvárott is játszott egy-egy szezonban. Jókedvű, temperamentumos szubrett volt s a közönségnek mindenütt kedveltje. Két évvel ezelőtt Somogyi Károly szintársulatához került Pécsre, a hol nemcsak a közönség szeretetét vívta ki, hanem egy férfi igaz szerelmét is.

A színpad festett világában ismerte meg Müller dr. kaposvári ügyvédjelölt s rövid ismeret-

ség után feleségül vette. A fiatal házaspár hosszú nászuton volt, a melynek emléke még most is olvasható egyik első osztályú vasuti kocsi tükörlakán, a melyre rá van vésve gyémánttal a szerelmesek neve . . .

Kézdi Juliska visszalépett a színpadtól s polgárasszony lett belőle. A ki azonban annyira megszokta a tapsot, mint ő, nem tud beletörődni az egyhangú életbe, a hol nem talál ünnepeket. Rövid egy esztendeig tartott a kisvárosi idill, aztán elhidegült egymás iránt a férj és feleség. Beteges vágyakozás fogta el a fiatal asszonyt a színpad iránt s egyszer csak elhagyta az urát. Müller dr. válopört indított a felesége ellen, a ki Kassára költözött, majd pedig tíz nappal ezelőtt Budapestre jött. Idegbajos lett a boldogtalan, hiszteriás rohamai voltak s olyankor az öngyilkosságra gondolt. Néhányszor meg is kísérelte az öngyilkosságot, de hozzátartozói megakadályozták benne. A múlt héten a Magyar Színház egyik előadását végignézte s annyira meghatotta régi fényes világának a látása, hogy sirva fakadt.

Megérlelődött benne az elhatározás, hogy újra színésznő lesz. Folyamodott is e célból az Országos Színészegyesülethez. Belátta azonban, hogy egykori szépsége eltűnt, primadonnának nem szerződhetnék sehová, vége a karrierjének.

Vége . . . ez a rettenetes szó hajtotta ma a halálba. Néhány nap óta egy kassai nőismerősének, Fekete Sándor dr. ezredorvos özvegyének a vendége volt a Hunyady-tér 3. száma alatt. Örökké elveszett ifjúságát siratta s az özvegy vigasztalására sem enyhült meg a fájdalma. Ma este kilencedfél órakor azt mondta, fáj a feje, lefekszik. Alig ment a szobájába, hatalmas dörrenés hangzott ki onnan. Feketéné berohant a szobába és szerencsétlen barátnőjét a földön nagy vértócsában találta. Mellette alig arasznyi revolver hevert a szőnyegen.

— Juliskám, az Istenért, mit csináltál? kérdezte tőle megrémülve, de semmi választ sem kapott.

A házbéliek nem hallották a lövést. Feketéné elhívatta házi orvosát, Stern Zsigmond dr.-t, a ki megvizsgálta az életuntat.

— Szíven lötte magát, meg fog halni, jelentette szomorúan.

A mentőegyesület puha landauer-kocsija szállította el az eszméletlen sebesültet, a kit Récey tanár klinikáján a Rókus-kórházban helyeztek el.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Visszatért a fecske.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Szép tavaszi nap volt. A házbéliek mind az udvarban levő árnyas fák alá gyűltek, hogy élvezzék az éltető, mindent új életre keltő friss tavaszi levegőt. Együtt volt ott öreg és ifju, nagy és kicsiny egyaránt, sok lakója lévén a háznak.

Az egyik konyha ajtajában megjelenik egy bánatos arcú anyóka, ő is megtekinti a képet, melyet az örvendők csoportja nyújt, de aztán csakhamar könyes szemekkel vonul vissza szerény hajlékába. Valami mély bánat sorvasztja szegényt. Észre is veszi egyik-másik a házbéliek közül, találgatják is ennek okát, de csak nem tudnak rájönni.

Az anyóka tizenhét éves leánya is részt vesz az örömben, vigan dúdolgat egy dalt séta közben, amikor hirtelen elsurran feje fölött az első fecske, egyenesen az eresz alá, ahol még tavalyról megmaradt sértetlen állapotban a jó puha, meleg fészek.

A leányka figyelmes lett, majd lángvörös, majd meg halotthalvány színű lett az arcszíne, szíve pedig hevesen dobogott. A vi-

lágért le nem vette volna a szemét arról a fecskéfészekről.

Most már a házbélieknek is föltűnt a leányka különös figyelme; de nem tudták elgondolni: miért kötötte le annyira a leányka figyelmét az a fecske?

Végre kibujt a fecske a fészekből, fölrepült a háztetőre és onnan ismét tovább elmessze, hogy a leány már nem láthatta. De amint a háztetőn vigan csiripelve ugrált, a leány nagyon elhalványodott és torkaszakadtából kiabált a konyhaajtó felé sietve;

— Anyám! Édes anyám. Visszatért a fecske!

Az anyóka egy ugrással künn termett az udvarban.

— Hol van édes lányom, tán tévedtél, a sok fecske közül tudja Isten melyik érkezett vissza?

— De igen, az volt, édesanyám, láttam a nyakán a piros selyemszalagot!

Az anyóka erre heves zokogásba tört ki, könnyei sűrűen hullottak alá és ajkára egy szó sem jött.

A házbéliek most mind köréje csoportosultak és kérdéseikkel ostromolták.

Csak nagysokára tudta annyira visszafojtani a zokogást, hogy töredeztve kezdhetette a piros selyemszalag történetét:

— Tavaly nyáron kisebbik leányom itt az ajtó előtt végezte rendes kézimunkáját. Munka-

közben folyton a fecskéket kísérte figyelemmel, mint rakják fészüket, mily nagy szorgalmat fejtenek ki, mint ügyelnek arra, hogy a nyílás azon az oldalon legyen, melyhez legkevésbé ér hozzá a szél, mint szedik össze szálanként a puha anyagot, hogy minél kényelmesebbé tegyék a fészket a fiókjaik részére.

Egy izben azt kérdezte tőlem szegény leányom:

— Édes anyám, igaz-e, hogy a fecskék visszatérnek fészükbe?

— Igaz, édes lányom.

— De hát csakugyan ugyanazok térnek-e vissza, melyek az előző évben ott voltak?

— Ha valami bajuk nem esik az uton, vagy abban az országban, ahová elköltöznek, akkor ugyanazok is visszatérnek.

Szegény leányom mélyen a munkája fölé hajolt, hogy ne vegyem észre elpirulását a midőn mondá:

— Erről szeretnék én édes anyám meggyőződni.

— Te kis bohó, hát ugyan mikép?

— Majd kieszelek valamit.

Aztán ismét csak ott ült az ajtó előtt és végezte a munkáját nagy szorgalommal, mintha csak versengeni akart volna azokkal a fecskékkel.

Egy napon különös izgatottságot vettem észre rajta és amidőn ennek oka után kérde-

Eddig a szomorú esetről a budapesti tudósítás.

És bizonyára mindenki a pécsi színházjáró közönség közül megilletődve olvassa a sorokat, melyek egy szép élet tragédiáját festik a száraz tény előadásával.

Kézdi Juliska, mint a Somogyi színtársulatának már kedvelt tagja, új színházunkban 1895-ben történt megnyitása óta három szezonen keresztül játszott, mint operette és népszínműénekesnő, sorra aratva minden szerepével a sikereket és babérokat.

Az 1897-diki szezón közepén aztán mindnyájan sajnálattal hallottuk, hogy megválnak a színpadtól és férjhez megy.

És a hír valónak is bizonyult. 1897. év február 7-én eljegyezte Kézdi Juliskát Kaposvárról Müller Nándor dr. ügyvédjelölt s március 1-én a pécsi anyakönyvvezető előtt egybe is kelt az új pár és Kézdi Juliska az esküvő után nyomban elutazott férjével Kaposvárra, a családi otthonba.

Még csak el se bucsuzott a színpadtól és a közönségtől. Utoljára nálunk a »Boccaccio« operetteben játszott s mivel a direktor éppen budapesti vendégeket szerepeltetett a műsoron, ünnepélyes elbucuzása elmaradt.

S talán ez vonta vissza rövid két év múlva a színpadhoz. Nálunk lépett fel ismét, mikor újra szabad lett, otthagya a be nem teljesült boldogságot ígérő családi otthon és visszatért első szerelméhez, a színpadhoz.

És ez év február 27-én, a Benkő Jolán jutalomjátékaul és színészi jubileumának huszonöt éves fordulójára megünneplésül tartott diszleladáson ismét a színpadra, újra pécsi jó ismerősei elé lépett. Rákosi Jenőnek »Éjjel az erdőn« című népszínművében játszott s ugy hangjának régi szép csengésével, mint kedves és rutinos játékaul régi sikereihez az első ujjat szerezte. Egy jó ideig itteni barátnőjénél P. Doroghy Lauránál tartózkodott, majd elment Pécsről s Leszkay aradi színtársulatánál játszott. Vendégszerepelt Kolozsvarott is és Leszkayékkal Kassára ment, honnan Budapestre utazott s ott hajtotta most végre váratlanul, megdöbbenést keltve, végzetes tettét.

Kézdi Juliska 1868. december hó 27-én született Debrecenben, tehát most járt a Balzac által dicsőített legszebb asszonyi kor idejéhez, a harminc évhez közel. A Kézdi név csak művészi neve volt; apja Bodnár János, anyja Magi Zsuzsanna, ev. reform. vallásu magánzók voltak. Kézdi Juliska iskoláit elvégezvén, nevelőnőnek ment Mugvárra, de a

zösködtem könyves szemekkel kért tőlem bocsánatot, hogy ne nehezteljek reá, ha né tán helytelenül cselekedett, de ő meg akar győződni, hogy azok a fecskék térnek-e vissza jövőre, melyek az idén itt voltak.

— Hát aztán mit tettél?

— Édes anyám megbocsájtja, ha elmondom. Tegnap, mikor édes anyám nem volt idehaza, meglestem mikor repül el eddelért az öreg fecske, gyorsan előhozta a létrát, felmászta reá és kivettem a fészekből a fiatait. Jaj, édes anyám, milyen kedvesen csicsereggett a kezemben. Aztán egy piros selyem szalagot varrtam, amilyen gyorsan lehetett, a nyaka köré kötöttem és ismét visszatettem a fészekbe. De éppen jókor, mert alig helyeztem vissza, már jött az öreg és hozta az edelét.

Nevettem akkor a leány ötletén és meg-simogattam bárszony puha fejét.

E naptól kezdve oly vidám volt a leány, hogy öröm volt ránézni. Mindig csak a fecskét leste, mikor jön már ki a fészekből, hogy megmutathassa a piros selyem szalagot. És erre nem is kellett sokáig várakozni, mert egy délután — én éppen itt ültem mellette — a fiatal fecske anyjával együtt kijött a fészekből és én megláttam nyakán a piros selyem szalagot.

El nem mondhatom a leány örömét, mikor meglátta, hogyan tanitgatja az öreg fecske az ő fiókáját repülni. És a fecske is

színpad iránti vonzalma csakhamar Budapestre, a Népszínházhoz vitte, hol másfél évig volt, mint segédszínész. Innen ment vidékre, Aradra, majd Szegedre, hol Somogyi Károly színtársulatához szerződött és annak egyik legjobb tagjává lett rövid idő alatt. Somogyi társulatával jött Pécsre s a társulat nyaranta Kaposvárott játszott, így ismerkedett meg dr. Müllerrel, a mely ismeretségnek házasság lett a vége.

És ma a jobb sorsra érdemes szép és kedves színész nő élethalál között fekszik a kórházban s nincs remény, hogy megmenthető lenne az életnek.

Lapunk zártakor különben arról is értesülünk, hogy Kézdi Juliska öngyilkosságát megcáfolták s azt mondják, hogy az öngyilkossá lett Kézdi Julianna magánzónő nem azonos Kézdi Juliskával. Erről adnak hírt a Budapesti Napló és a Budapest mai számai is. Ez a cáfolat azonban nagyon gyenge, éppen olyan, mint a fővárosi rendőrségnek a szomorú esetről kiadott értesítése.

Bár igaz lenne a cáfolat, egy szomorú tragédiával kevesebb lenne a hétköznapi élet sok-sok ilyen tragédiája között!

Katonáktól megszurkált polgárok.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. június 2.

Véres eset történt tegnap, Urnapján este. Ünnepe volt, hát ez a nap nem is mulhatott el anélkül, hogy vér ne folyt volna és ne lett volna valami botrány, a mi éppen nem illik az ünnep méltóságához.

S hogy vér folyt és botrány volt, az megingat katonáknak köszönhető.

Régi nóta, a mely mindig új marad! A föld népét mikor belebujtatják a mundérba, a szubordináció szabályai szerint neki minden tisztelnie kell, a mi mundérban van és az oldalához kard van kötve, de ezenkívül semmit. Rá nem érvényesek a polgári törvények, ő nincsen alávetve a polgári becsületnek. Felette katonai bíróság ítél s előtte csak a katonai becsület az irányadó. És a polgárok, kiknek adójából a katona enni, inni kap, kik megfizetik a saját pénzükből még az utolsó gombot is, a mi rajta van, uton-utfélen ki vannak téve annak, hogy katonák durvaságát érezzék.

mintha örült volna ő neki, mintha kedvében akart volna járni, mindig csak itt körülötte röpködött.

Végre megtanult repülni és el is repült tovább, messzire, az én leányom meg mindig aggódva várta vissza, félt, hogy valami baja esik. Aztán mennyire örült, mikor ismét sér-tetlenül visszatért?!

Őszkor aztán, mielőtt elköltöztek a fecskék, egy délután éppen esős idő volt, a fecskék berepültek a konyhába, kétszer-háromszor körülrokkodtak vigan csicseregve, aztán kirepültek és másnap már nem láttuk őket.

E naptól fogva valami bús komorság fogta el szegény leányomat. Nem volt kellő étvágya és napról-napra fogyott. Ha kérdeztem: mi a baja? csak azt felelte: semmi édes anyám.

És mindig rosszabbul és rosszabbul nézett ki. Hivattam az orvost, de az sem ismerte ki magát, nem tudta mi a baja a leánynak.

Aztán ágyba esett; de itt nem is birta ki soká. Karácsony előtt azt kérdezte tőlem:

— Édes anyám! Visszatért már a fecske?

— Már hogy tért volna vissza, hisz még karácsony sincs.

— Jaj de sokáig tart, én ezt nem bírom bevárni. Talán vétkeztem Isten ellen, mert nem hittem el, hogy ugyanaz a fecske tér vissza?

Alig múlik el hét, hogy valami kard- a főr ne történnék az országban itt vagy ott: s alig múlik el nálunk ünnepe, hogy valamelyik korcsmában verekedés ne volna a katonák és polgárok között.

Megesik aztán az is, hogy a véres esemény nem korcsmában, mulatozás közben, hanem az utcán vagy éppen a polgárok lakása előtt történik.

Éppen a legutóbbi tüzeset alkalmával történt például, hogy mikor egy csapat katona haza vonult a kaszárnyába, egy az üzlete ajtajában kintálló fiatal iparost egyik katona durva szavakkal illetett. Ez visszaszólt neki érdeméhez képest, mire a vezénylőtiszt parancsára négy szuronyos baka közrefogta és saját lakásából felkísérte a rendőrségre.

És azok, kik tegnap este három békés polgárt összeszurkáltak az utcán, nem hogy a rendőrséghez, de a kaszárnya fogságba se lettek bekísérve s a büntetést bizonyára elkerülik, mert ki sem tudja a nevüket s a vizsgálat ha meg is indul katonáknál, nem sokat lehet tőle remélni.

Az eset a következő:

Tegnap éjjel úgy 11 óra tájban Schaf Péter és Drahos János, kertészek, a Megyeri-féle kertnek a kigyó-utcára nyíló ajtajában álltak és beszélgettek. Ebbe a jóhírű utcába egyszerre hangos kurjantással fordult be egy sereg közöshadseregbeli baka s a lámpák fényénél megcsillantak a szuronyaik.

A két kertész kíváncsian megvárta őket, mert katonai őrzésnek hitte és furcsának tartotta, hogy az őrzés felveszi zajával az egész utcát. A tizenkét bakával egy altiszt volt s mikor odaértek a kertajtóban álló emberekhez, egyszerre rájuk támadtak s minden ok nélkül durva szavakkal illeték és felspékeléssel tenyeggették őket.

Schaf Péter és társa tiltakozott ez ellen. Hivatkoztak rá, hogy ők otthon vannak, gazdájuk kertje kapujában állnak; nem is bántották a katonákat, azok se bántás hát őket, hanem menjenek a dolgukra.

De éppen ez volt a két ember veszte. Katonák a cibelle szemben nem türnek szubordinációt. És a következő pillanatban nekik estek a részeg hadfiak és ugyancsak volt dolguk a panganétoknak, mindkét ember vértől csepegve, sebekből borítva valahogy be tudott előlük a kertajtón menekülni.

Schaf Péter súlyosan meg volt sebesülve karján és mellén. Társa is több sebet kapott s mindketten siettek a rendőrségre, hogy az

Nem tudtam neki felelni, mert a könyök záporoként hullottak szememből. Szegény leányom jól érezte, mert még azon az éjjelen meghalt.

Önkéntelenül is elrebbent a körülálló ajkairól: »szegény leány!«

Az anyóka pedig hangos sírásba fakadt és csak nagy nehezen tudott ismét szóhoz jutni.

Azóta folyton várom a fecskék visszatértét és magam is kíváncsi vagyok, vajjon csakugyan visszatér-e az a fecske, melynek nyaka köré varrta felejthetetlen leányom azt a piros selyem szalagot?

— Visszatért, édes anyám, — mondja közbe az anyóka nagyobb leánya — én észrevettem a nyakán a piros selyem szalagot; csak az előbb repült ismét el, talán nem sokára vissza is jön.

Alig mondotta ki a leány e szavakat, valamenyi feje fölött elrepült a fecske egyenesen az eresz alatti fészekbe, kevés vártatra pedig föl a háztetőre és valamennyien tisztán láthatták a nyakán a piros selyem szalagot.

És most valamennyien az anyóka után mondták:

— Csakugyan visszatért a fecske, ott van még a nyakán a piros selyem szalag! Milyen kár, hogy az a szegény leány már nem láthatja!?

Béni bácsi.

esetet feljelentsék. Ott az ügyeletes rendőrbiztos jegyzőkönyvet vett fel az esetről és Schaf Pétert, mivel sebei súlyosabb természetűek, beszállította a városi kórházba.

A garázda katonák pedig úgy szuronyt szegezve és kurjongatva végigmentek az egész rosszhírű utcán. Mindenki sietett előlük menekülni, de Laki Sándor kőművest a véletlen mégis elébük vetette. Ezt meg is támadták és szintén véresre szurkálták. S aztán, mint a kik jóvátették a kőniggrázi tutás szegényét, nagy diadallal vonultak ki az utcából.

A megszurkált Laki Sándor véresen ment a rendőrségre. Az ő esetéről is jegyzőkönyvet vettek fel és szintén a kórházba szállították. De hogy kik voltak a bakák, ő se tudta megmondani s csak homályosan emlékezett rá, hogy inkább ötvenkettősök lehetnek, mint negyvennégyesek.

És így a tegnap éjjeli, legujabb katonai botránynak két áldozata a kórházban, egy pedig otthon fekszik sebeiben. A garázda katonák pedig az ismeretlenség hasznos homályában rejtőzködnek és maradnak is, megmenekülve a büntetéstől, a katonaság és polgárság közötti »szép« egyetértésnek dicső bizonyítékául.

Hirek.

Pécs, 1899. június 2.

Jövendőmondások a jövő századról.

A klasszikus világ örökszép alakjait régen maguk alá temették az egymást érő évszázadok, ott nyugszik titokzatos mestersége fáradalmi után a delfi jósnő is. Sok mindent jövendőt meg azoknak, kik hozzája fordultak, de bizonyos, hogy a jeles jósnő, ha megkérdezik, azt az egyet maga sem merete volna megjövendölni: hány ember, inkább hivataln, mint hivatott, fogja majd utánozni: a késő utókorban az ő mesterségét. Még most is, ha szétnéz az ember, látja: se szeri, se száma, a töméntelen modern Pithiáknak, akik vigan jósolnak boldog-boldogtalannak — kellő ellenérték fejében. Az egyik a faluban cigányjavasszony képében, a másik mint egy-egy nagyváros híressége, delejes álomban, vagy hipnózissal, szóval nagyobb apparatussal végzi »művészetét«; bizonyos az, hogy a jóslásuk zavarosságban tultesz a delfi elődjük szaván, szomorú pedig az, hogy még mindig akad sok hívőjük.

Most Berlinnek van egy ilyen híressége; de Ferriem nevezetű holgy, a ki alvajáró, jövőbelátó s azt, a mit delejes álomban a jövendőből lát, prófétai hangon elrecitálja annak, ki meghallgatja. Ugy látszik, a jámbor berliniek közt sok hive van a jóstehetségének: az ő unszolásukra ő nagysága a minap kissé jobban megerőltette jövőbelátó szeméit, egyenesen a jövő századba tekintett s elmondta, mit lát ott. Egyelőre, a mig a jövő század eseményeiről megbízhatóbb tudósítás nincs, talán érdekes lesz, ha berlini lapok közlései alapján elmondjuk, mit látott meg a jövő század szenzációiból ez a jósnő.

Az első két évtizedről szomorú dolgokat mond: háboru léssen, nagy háboru, Németországnak is része lesz benne, de Németország győzni fog. Ehez azonban mindenkélt száz új hadihajóra van szüksége Németországnak. (Ez gyanus, az orákulum alighanem politikával is foglalkozik: ha Budapesten szere-

pelne, nyilván egy új harmincmillió hadügyi póthitelt említett volna a hadihajók helyett.) Franciaországból királyság lesz, de ez se tart sokáig, mert Franciaország elveszti állami önállóságát, ellenben Germánia sok nagy dicsőséget arat az új században. — Az egyik évtized elején nagy lesz a drágaság egész Európában, mert egy hirtelen fagy tönkretesz az aratást világszerte; tengerentúlról pedig nem hozhatnak majd termést, mert akkor épen háboru lesz. Délnek fordulva, a papság végét látja a jósnő; a most élő pápa halála után még több pápa lesz gyorsan egymásután, lesz közöttük egy herceg is, német fejedelmi házból való, a kit azonban meg fognak ölni. Szent Péter trónja megdől és új világrend következik, megváltozik az egyházrend új szervezete. Egy nagy világreformátorról beszél azután, a ki nem fog dogmákat föllátni, mégis elragadó prédikációkat fog mondani. Még királyok és császárok is rá fognak hallgatni, a mint egykor hallgattak a prófétákra és megfogadták tanácsait. (Ugy látszik a bibliai történetben nem olyan járatos a jósnő, mint a jövő század történetében.) 1900. körül iszonyú földrengés lesz Európaszerte. Városok fognak porrá omlani s az Océanon túl is meg fogják érezni. Megjósolja azután a kormányozható léghajót, mert föl fognak találni valami könnyű anyagot, ami csak az új léghajónak való. A csillagásznak nem jósol nagy sikereket, ellenben a lelkek nagyon üdvösen fognak művelődni a jövő században.

Remélhetőleg annyira fognak művelődni — s ezt már mi fűzzük hozzá a jóslathoz — hogy a jövő században az ilyen jövendőlátók szavát már senki sem fogja elhinni.

Napirend 1899. június 3-án.

Naptár: szombat, június 3. — Róm. kath.: Klotild. — Prot.: Klotild. — Görög-kel.: (május 22.) Ilona. — Zsidó: Bójt. Jerob. — Nap kél 4 óra 9 perckor; nyugszik 7 óra 47 perckor. — Hold kél 1 óra 26 perckor éjjel; nyugszik 3 óra 17 perckor éjjel.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz, meleg idő s zivatar várható. Nemzeti kaszinó estélye a saját helyiségében este 8 órakor.

Teke-verseny a »Petőfi«-vendéglőben. A reáliskolai tanulók torna-ünnepélye a tornacsarnokban délután 5 órakor.

— (Urnaj.) Tegnap volt a katolikus világnak egyik legszebb ünnepe, az urnap, a mely ezuttal betegezője a Maria tiszteletére rendelt májusi ájtatosságoknak. Az Urnap ezelőtt napsugaras, nyári meleget hozó nap volt, de tegnap épen akkor eredt meg az eső, mikor az ünnepi körmenet a székesegyházból kiindult és az egész nap borult volt, délután pedig szakadt a zápor csaknem este 6—7 óráig. Az urnapi körmenetet megelőzőleg Hettyey Sámuel megyéspüspök a székesegyházban reggel 8 órakor misét pontifikált s a körmenet 9 órakor kezdődött. Ugy a misén, mint a körmeneten résztvettek a hivatalok és testületek, a törvényhatósági bizottság sok tagja, a helyőrségi tisztikar és a kivezenelt katonaság a katonazenekarral együtt, valamint az iskolanövendékek is. Délben a püspök ebédet adott, a melyen több meghívott vendég vett részt.

— (Személyi hírek.) Báró Fejérváry Imre főispán ma este a nyolc órai gyorsvonattal Bécsből hazaérkezik.

Tormai Károly alispán ma reggel nyolc órakor — mint miniszteri kiküldött — az árvizvédelmek ellenőrzése végett Mohácsra utazott.

— (Félévi szemvizsgálat.) A trachoma elleni óvintézkedésről szóló belügyminiszteri rendelet értelmében a félévi szemvizsgálatokat most tartják meg az iskolákban. Tolnai Vilmos dr. kerületi orvos elsősorban a belvárosi iskolában vizsgálta meg a tanulókat. Trachomás tanuló egy sem találtatott.

— (Névmagyarosítások.) Kiskoru Grünhuth Elemér és Jenő pécsi születésű ugyanitteni lakosok vezetéknevének »Gellért«-re és Matejka Károly tolnai igazgató tanító vezetéknevének »Máté«-ra kért átváltoztatása, belügyminiszteri rendelettel, megengedtetett.

— (Tekepálya megnyitás.) A máv. pécsi állomásán tegnap délután három órakor tartották meg a pályaudvar melletti tekepálya hivatalos megnyitását. A megnyitási ünnepély, dacára a délutáni órákban zuhogva aláhullott esőnek, igen szépen sikerült. Az ünnepélyen Vörös Hádor pécsi forgalmi főnök Wolleszky Károly a pécsi állomás főnöke és Kaffka Károly posta és távirtda főnök nejeikkel jelentek meg, továbbá részt vettek az ünnepélyen a pécsi állomás hivatalnokai és altisztjei, valamint számos vidéki vendég is. A kedélyes mulatság a késő esti órákig tartott.

— (Ünnepi szónokok.) A pécsi székesegyház fölszentelésének évforduló ünnepén f. évi június 18 ikán Schultz Károly német-mároki esperes-plébános, a székesegyház templombucsuján pedig, június 29-én szt. Péter apostolfejedelemnek, a pécsi egyházmegye védőszentjének ünnepén Fülöp György miszlai esperes-plébános, tb. pápai káplán fogja a szentbeszédet — a megyés püspöktől nyert külön megbízatás folytán — tartani.

— (Hamisított harkányi víz.) Miután a mai világban mindent hamisítanak, ami csak hamisítható, lett legyen az élelem, vagy ékszer, pénz, vagy más egyéb, hát ennélfogva néhány harkányi polgártárs is kieszelte, hogy miként lehet a pécsieket az ő hires fürdővizük hamisításával becsapni. Ugyanis régi időkől fogva hozzák a harkányi vizet az oda való lakosok városunkba olyan betegeknek, kiknek nincs érkezésük a gyógyvizet a fürdőhelyen használni, de betegségük folytán elkerülhetetlen szükségük van rá. Az ilyen gyógyvizért a fürdő igazgatósága 50 krt fizettet hordónként, melybe mintegy harmadfél akó viz fér bele. Hogy pedig ezen 50 kr fizetés alól kibujjon a harkányi honpolgár, régen az árokból merete az elfolyó és már használt gyógyvizet, de ezt, mikor rájöttek, eltiltották. Most azonban még nagyobb visszaélést követnek el, amennyiben nem harkányi gyógyvizet, hanem közönséges, telforralt kutvizet hoznak és adnak el hordóját két forintjával a helyben lakó betegeknek. Ezelőtt három nappal volt alkalmunk ilyen visszaélésről személyesen meggyőződni, mely alkalommal a leleplezett hamisító utóbb 50 krajcárért is hajlandó lett volna a mesterségesen melegített kutvizét eladni, de persze nem kellett semmi áron. Jól tenné a fürdő igazgatósága, ha a gyógyvizszállítást megbízható emberekre bizná és a visszallító hordókat minden alkalommal lepecsételné vagy leragasztaná, nehogy a nagyközönség lelketlen emberek machinációjának továbbra is ki legyen téve!

— (Az egyházmegyéből.) Kollár József brodjancei plébánost, aki betegsége miatt szabadságolva volt, visszahelyezte a főpásztor plébániájának teendőibe és Dujmovics Zsigmond brodjancei ideiglenes adminisztrátort Valpóra küldte segédlelkésznek

A „Pannonia-kert”

ma pénteken
nyílik meg a 44. gy.-ezred zenekarának
közreműködésével.

Szabad bemenet. * Pschorr-sör. * Hideg buffet.

— **(Szenzációs letartóztatás.)** Mult hó 31-iki esti számunkban megirtuk, hogy Nagy Ákost a Kadarkuton elhalt felső-éori Nagy Márton dúsgazdag földbirtokos unokaöccsét a rendőrség a vizsgálóbíró megkeresése folytán letartóztatta. A letartóztatásra az szolgáltatott okot, hogy Nagy Ákos, elhunyt nagybátyja hagyatékából, mint annak szóbeli végrendelettel kinevezett végrendeleti végrehajtója, az érdekelt rokonság megkerdezése nélkül, nagyobb összegű készpénzt és érték-papírt magához vett. Nagy Ákos nevében a vizsgálóbírónak a letartóztatást elrendelő végzését Toldi Béla dr. nyomban megfeleltette, a kir. törvényszék azonban, tegnap tartott tanácsülésében, a letartóztatást elrendelő végzést helybenhagyta. Mint értesülünk, a vizsgálóbíró a vizsgálat folytatálagos megejtése végett Kadarkutra utazott.

— **(Megvadult biciklista.)** Tegnap délelőtt féltizenegy órakor, épen midőn az Úrnapi körmenetről a nép hazatért, a Király-utcán egy biciklista vágtatott végig kerekével és elűtött egy Patacsról Pécsre bejött öregasszonyt. Az elűtött asszonynak, szerencsére, nem lett komolyabb baja és még nagyobb szerencsére, a rendőrség a biciklista nevét is megtudta. Cserei Antalnak hívják a derék legényt, kit most a rendőrség méltóan meg fog birságotolni, hogy máskor vigyázzon magára s ha a megvadulás jeleit érzi, ne üljön biciklire, hanem maradjon otthon.

— **(Hivatalos órák.)** A polgármester rendeletéből máától kezdve a városi közigazgatási kiadó és iktató hivatalokban is délelőtt 8 órától délután 2 óráig tartanak a hivatalos órák. Így hát most ismét egyöntetű a hivatalos órarend a torony alatt az összes hivataloknál, mit az ügyesbajos közönség figyelmébe ajánlunk.

— **(Juniális.)** A pécsi Polgári Daloskör tegnap délután a rossz idő dacára is megtartotta juniálisát. A kik kimentek az újsörgyárba, nem is bánták meg. A daloskör pompásan adta elő enékszámait Vész Albert karnagy ügyes vezetése alatt s a rendezőség mindent elkövetett, hogy a közönség jól mulasson. A mi sikerült is és az erkölcsi siker így hát teljes volt. A mulatságon ott voltak sokan a városi notabilitások közül is; megjelentek Tróber Aladár dr. főjegyző, Graumann János és Rueprecht Nándor törvényhatósági bizottsági tagok is és Körösty József a daloskör elnöke. A sikerült és kedélyes mulatság csak a késő esti órákban ért véget.

— **(Duttoli és Gyutali.)** Tegnapelőtt este nagy ribilliót okozott a rendőrségen a belügyminiszternek egy sürgönye, melyben felhívja a rendőrséget, hogy Fiumén át Alexandriából Pécsre érkezik egy Duttoli László nevű egyén, kit az alexandriai pestis miatt orvosi megfigyelés céljából azonnal vesztegzár alá kell helyezni. A rendőrség nyomban mozgósított, az esti és éjjeli vonatokat ellenőrizték, de bizony hiába. Tegnap reggel azonban kiderült a tévedés. Ugyanis Gyutali László deligyümölcs-árú, a ki Jeruzsálemben járt s onnan május 26-án jött haza, felvitte, mint minden nap, úgy ma is, Ludvig Ferenc dr. tisztiorvos bizonyítványát, hogy egészséges. Ekkor jöttek rá, hogy Duttoli és Gyutali egy személy, csak hogy az olasz bürokrácia Gyutali nevét elferdítette s így közölte a belügyminiszteriummal. Érdekes ebben az esetben, hogy Gyutalira a pécsi rendőrség által a belügyminiszteri rendelet értelmében alkalmazott orvosi megfigyelés határideje épen ma járt le, tehát két napra rá, mikor a Duttolinak elkeresztelt utasról megjött a sürgönybeli értesítés és Gyutali ime ma már kiállta a vesztegzárt s teljesen egészségesnek találtatott. A messze földön járt ember különben a pestis miatt külföldi útján elég sok huzavonát élt át. Jeruzsálemből Jaffába, onnan Alexandriába vitték a hajójukat s mikor visszajövet Brindisiben partra akartak szállni, nem engedték meg nekik s Triesztbe, majd Fiuméba hurcolták őket vesztegzárként

kirendelt hét nap a hajón, míg végre kiszállhattak Fiumében, honnan aztán kiki haza utazott.

— **(Adomány.)** A pécsi önkéntes tűzoltó-egylet javára Ráth Mátyás husz forintot adományozott, miért az elnökség ez uton is köszönetet mond.

— **(Bekisért kecske.)** Peller Ádám, Vitéz-utca 18 szám alatti lakosnak van egy garázda kecskéje, mely többször megszökött már hazulról és be lett kísérve a majorba, mert sok kárt tett a város fáiban. A garázda kecske tegnap is megszökött hazulról s vigan rongálta az indóház-utcában a fákat, mikor észrevették és bekisérték a városi majorba, honnan a gazdájának csak pénzbüntetés mellett adták ki.

— **(Leégett szénaraktár.)** A Ráth Mátyás fatelepen a Reif Károly által bérelt s kedden este leégett szénaraktárnál az első mentési és oltási munkálatokat — mint meg is irtuk — a vasuti munkások teljesítették. Közülök valami Szvoboda János nevű munkás szerencsétlenül is járt, mert egy gerenda ráesett és súlyosan megsebesítette. A sebesültet a lakásán ápolják Ludvig Ferenc dr. tiszti orvos rendeletei szerint. Itt említjük meg, hogy a tűz keletkezési ügyében a rendőrség folytatja a vizsgálatot s nem lehetetlen, hogy megállapítsák a tűznek az épület belsejében, gondatlanságból való keletkezését.

— **(Elő munkálati engedély meghosszabbítása.)** A kereskedelemügyi miniszter, Hertelendy Ferenc, lesence-tomaji és Reé Jenő veszprémi lakosoknak, mint a balatonparti vasut érdekeltéi elnökeinek a győr-veszprém-dombovári helyi érdekű vasut Veszprém város állomásától Szentkirály-Szabadja, Vörös-Berény, Almádi, Balatonfüred, Aszófő, Akali, Szepezd, Révfülp, Badacsony, Tördemic, Galács, Tapolca községek érintésével, vagy Tördemictől Szigliget és Balaton-Ederics irányában a balaton-szentgyörgy-kezt-helyi helyi érdekű vasut Keszthely állomásáig vezetendő gőzmozdonyu, helyi érdekű vasutvonalra, hivatali elődje részéről 1899. évi április hó 26-án kelt rendelettel kiadott elő munkálati engedély érvényét, villamos üzem esetleges alkalmazásának alapul vételével eszközöndő tervezés megengedése mellett a lejáratától számítandó további egy év tartamára meghosszabbította.

— **(Vér az országuton.)** Molnár János belvárdi lakos már huzamosabb idő óta hadi lábón élt Szabó István ugyanottani lakossal, s már régóta várta az alkalmat, hogy haragosán boszut állhasson. A napokban Molnár maga mellé vévén egyik barátját, Bóroc Józsefet, meglesték Szabót a mint este a korcsmából hazafelé indult. Egy darab ideig távolból kísérték, s midőn Szabó az ország-utra ért, megrohanták, bottal fejbeverték, a mitől az amugy is gyöngye labo álló ember megszédült s összerogyott. Aztán neki estek bicskakkal s bal mellén s karjain több készurást ejtettek. Szabó sérülései, miután a készurások nemesebb részeket nem sértettek — szerencsére nem veszélyesek. A támadókat a csendőrség letartóztatta, s kihallgatásuk után a pécsi kir. törvényszéknél feljelentette.

— **(Talált százás.)** Veszler József Danitz-pusztai lakos a napokban az ország-uton egy képhasu százás bankót talált, melyet mint becsületes megtaláló beszolgáltatót a pécsi járás főszolgabírói hivatalába. Itt aztán kisütötték, hogy a talált százás nem valódi. Nem holmi »hamisított« bankó, hanem csak az egyik felén százás, a másik felén pedig valami keményítő gyár hirdetése. Veszler Józsefet becsületes voltáért megdicsérték, a százás bankót pedig átadták az enyészetnek.

— **(Piaci hír.)** Napról-napra jobban belemegyünk a nyárba s következik lassacskán a gyümölcssezon. Már most is körülbelül két hét óta látni cseresznyét a piacon, a melyek ujdonság voltuknál fogva elég nagy kelen-dőségnek örvendenek. A kofák azonban ezt

tudva, nem járnak el a leglekiismeretesebben a cseresznye szedésnél, hanem mindentéle kívülről rózsaszínű vagy piros, de belül éretlen cseresznyéket bocsájtanak áruba, melyek természetesen egészségtelenek. Azért a rendőrség a helyi lapok útján is figyelmezteti a közönséget, hogy sem cseresznyét, sem jövőben egyéb gyümölcsöt ne vásároljon a kora reggeli órákban, hanem várja be a rendőrség piaci vizsgálatát, mely alatt minden egészségtelen gyümölcsöt elkoboznak.

— **(A szecessziós nyakkendő.)** Nincs elegánsan öltözködő ember, a ki ne ismerné a kötni való echarpe-ot. Ennek a nyakkendőnek az eredetét csak most beszéljük el a párisi lapok. Sagan herceg a megalapítója, az azóta már elhalt divatkirály. A hercegnek egyszer estélyre kellett mennie s mivel fájdalmat érzett a nyakában, hogy a meghüléstől megóvja magát, fekete selyemszövetet tekert a nyaka köré és elől tetszetős csomóba kötötte. Mikor az estélyre ért, elfelejtette a nyakkendőt levenni. Észrevették és tetszett. Mikor a herceg észrevette, hogy akaratán kívül új nyakkendőformát talált föl, elkeresztelte plastron de cygne névre és ezen a néven egész Párisban, kivált a Quartier-Latinban népszerű lett. Később a plastron de cangorou névre keresztelték.

— **(Kinevezés.)** A m. kir. igazságügy-miniszter dr. Fehér Dezső szegvárdi gyakorló ügyvédet a zalaegerszegi kir. törvényszékhez jegyzővé nevezte ki.

— **(A hajóhad szaporítása.)** Ismeretes dolog, hogy a haditengerészet vezetősége a mult évben a hadiflotta tetemes szaporítását vette tervbe s csakis a magyar kormány erélyes fellépése következtében állt el ettől a tervétől. Az 55 milliónyi rendkívüli hitel, a melyre számítottak, öt millióra apadt s első részlete gyanánt csak 400.000 forintot vettek fel az 1899-ik évi költségvetésbe. Most a haditengerészet vezetősége az idén ismét több hadihajó építését óhajtja. Az új hadihajók a mult évben vizrebocsátott »Kaiser Karl VI.« (6000—7000 tonna) és a »Zenta« (2300—2400 tonna) cirkálók mintájára fognak készülni, ha ugyan a delegációk az újabb rendkívüli kiadást megszavazzák.

— **(Bekebelezett hittudor.)** Szilvek Lajos drt, hittudományi főiskolánkon az ágazatos hittan és metafizika nyilvános rendes tanárát, a budapesti tudomány-egyetem hittudományi kara, irodalmi működése iránt való elismerésének kifejezésül, bekebelezett doktorainak sorába vette föl.

— **(Szerencsétlenül járt bányász.)** Ily cím alatt a napokban megirtuk, hogy a szabolcsbányai »György« aknában munkaközben szerencsétlenül járt Szatyko István ottani bányász. A bányász szerencsétlenség eme áldozata még nincs túl a válságon, s a pécsbányatelepi kórházban még mindig élet-halál közt lebeg, s már is egy újabb, ugyancsak Szabolcsbányatelepen történt szerencsétlenségről kell hirt adnunk. Tegnapelőtt történt, hogy a szabolcsi bánya »Ferenc József« aknájában repesztettek, midőn a robbanás okozta rázkódtatástól az akna ácsolata meglazult. Dacára ennek, s dacára a munkások figyelmeztetésének Budna Márk bányamunkás bement az aknába s a következő pillanatban óriási dőrejjel leszakadt az ácsolat, maga alá temelve a vigyázatlan munkást, kinek az össze-szeomlott ácsolat a fejét bezuzta, bal lábát eltörte. Budna, — kit a pécsbányatelepi kórházba szállítottak — ezeken kívül még oly súlyos belső sérülést is szenvedett, hogy életben maradásához kevés a remény.

— **(A szultán kegyence.)** Konstantinápolyban pénteken meghalt egy férfi, akit a szultán legbefolyásosabb kegyencének tartottak s aki az államügyek intézésénél rendkívül jelentékeny szerepet játszott. Lufti Agának hívták s a tulajdonképeni állását nehezen lehetne meghatározni; válójában bizalmas komornyik volt, de sokszor többet nyomott

az ő szava a latban, mint a nagyvezéré. Lufti először úgy kapott hirre, hogy hű szolgálja volt Mahmud Nedim pasának, az egykori hires nagyvezérnek, akit kétszer küldtek számkivetésbe, de mind a kétszer követte Lufti, aki nem akart válni az urától. Ez a hűség olyan mély benyomást tett a szultánra, hogy Mahmud Nedim halála után azonnal magához vette Luftit, aki az új uránál rövid idő alatt egészen új pozíciót szerzett. Mahmud Nedim családjához azonban az utolsó percig megőrizte a hűséget s az elhalt pasa hozzátartozóit mind zsiros állásokhoz juttatta.

— **(Magyarok Rómában.)** A századvégi katolikus világünnep alkalmából 1900-ban nagy zarándoklat vonul Rómába, amelyet több püspök vezet a pápa elé. A zarándoklatot úgy tervezik, hogy ebben részt vesz hivatalosan minden magyar egyházmegye, szerzetes-rend, ezeken kívül természetesen önkéntes zarándokok is csatlakozhatnak hozzájuk. Ez alkalommal olyan alapítványt is létesítenek Rómában, mely a századvégi jubileumi szent év s a magyar kath. egyház 900 esztendő fenállásának emlékét is meg fogja örökíteni. A görög katolikus magyarok szintén kizárólagosan a pápához s a szent atya elé terjesztik azt a kérelmüket, hogy a szláv nyelv helyett a magyar legyen az istentisztelet hivatalos nyelve.

— **(Iskolaszéki ülés.)** Pécs városi községi iskolaszéke ma délután 3 órakor ülést tartott Majorossy Imre polgármester elnöklete alatt. Az ülésen résztvettek: Tróber Aladár dr., Schneider István, Bolgár Kálmán, Maletter Rezső, Graumann János, Kelemen Mihály, Hartl József, Magenheim József, Rozsits Sándor, Mihálovics Antal, Szieberth Nándor, Vaszary Gyula, Cirer Elek dr., Perls Ármin dr., Incédy Dénes, J. Engel József, Ott Márton, Tiefenbacher Nándor és Tichy Ferenc dr. Az ülésen a felügyelő igazgató bejelentette az évről évre vizsgálatok sorrendjét, melyet ki fognak nyomatni és a vizsgákra kiküldött tagoknak megküldenek. Az izr. iskolaszék értesítését az izr. népiskola vizsgálati sorrendjéről tudomásul vette az ülés s többeket felkért a tagok közül a vizsgákban való megjelenésre. Elhatározták a bányatelepi iskolák vizsgálati sorrendjét s 160 frtot engedélyeztek jutalomkönyvekre, mely összegből 130 frt a népiskolákra, 20 frt a polgári leányiskolákra és 10 a zeneiskolára esik. Az évről évre értesítőnek 3600 példányban a régi feltételek mellett, Taisz József könyvnyomdájában előállítását megrendelték, valamint 1000 drb. bizonyítvány blanketta készítését is. A kultuszminiszter átiratát, hogy a magán jellegű polgári fiúiskolát nem segíeyezheti, hanem felhívja a várost községi polgári fiúiskola szervezésére: az ülés kiadta véleményes jelentés végett Schneider István felügyelő-igazgatónak. Haksch Emilia és Gonda Mária tanítónőknek 100 frtos korpótlék, Platz Anna tanítónőnek és Löhr Vilmos zenetanítónak 50 frtos korpótlék utalványoztatott. Az iskolák részére 190 köpöladának 115 frtért beszerzése elhatározott. Szellmann Győző, elhunyt felsővármház-utcai iskolai igazgató özvegyének megengedtetett, hogy az iskolaépületben birt lakásban — lakbér-átalánya ellenében — megmaradhat. Sirisaka Andor belvárosi tanítónak — betegsége miatt — négyheti szabadságát a jövő tanév elejéig meghosszabbította az iskolaszék. Hauck Mari ovónőnek négyheti szabadságidő adatott s helyettesül Scheyer Franciska ovónő alkalmaztatása helybenhagyott.

Az ülés fontos tárgya volt a szigetkülvárosi iskola ujjáépítése és kibővítése. Ez hosszúságos vitát keltett, csaknem minden bizottsági tag hozzászólt s végre elhatározták a következőket: A tanítást a jövő tanévben már nem lehet az iskolában folytatni; tehát az iskola áthelyeztetik a Rudolfinumba, melyet a kórháztól elzárnak. A Rudolfinum árva növendékei átmennek a Mathessa-intézetbe, honnan a nőegyleti népkönyvba kihelyezése végett meg-

fog történni az intézkedés. A Mathessa-beli ovodának pedig ha alkalmas helyet nem találhatnak, a jövő tanév 10 hónapjára az ovoda egyelőre beszünttetetik. Maga az építkezés úgy fogantatandó, hogy az épület ez év végéig tető alá kerüljön s ezért a kisajátítási eljárás, melyet a két szomszédos ház megvétele miatt bírói utra kellett vinni, sürgősen keresztülviendő. Az iskola tervrajzának és költségvetésének részletes tárgyalása végett legközelebb új ülés lesz. Ezzel a mai ülés öt órakor véget ért.

— **(Paszantól a Feketetengerig)** cím alatt a Dunagőzhajózási társaság ismét kiadta az utazási idény kezdetére a dunai utazást ismertető füzetét, mely tetszetős formában, csinos kiállításban jelent meg. Ezen füzet valóban nélkülözhetetlen a Dunán utazónak, mert mindent magában foglal, amit csak utasembernek tudni jó. Így például benne van a dunai menetár, a menetrend minden irányban, az egyes körutazási szelvényjegyek vonalai, melyek a csatlakozó vasuti vonalakon is érvényesül birnak: a kombinált hajózási és vasuti körutak jegyzéke; étel- és italárjegyzék és sok más egyéb. Ami pedig leginkább emeli ezen utikalauz értékét, ez azon körülmény, hogy a legszebb pontok, vidékek, városok és városokról jól sikerült képeket is közöl, úgy hogy az utazó az utazása alatt teljesen tájékozva van minden tekintetben. Ajánljuk tehát, hogy aki a Dunán ezen pompás utat ha részben is megtenni óhajtja, kérjen az első cs. kir. szab. Dunagőzhajózási társaságtól Bécsből ilyen füzetet, melyet készséggel ingyen küld meg az igazgatóság.

— **(Bankóhamisítók.)** A napokban Pécsen és Eszéken letartóztatott bankóhamisítók Göpil Gyula és Hochrein Ottó bűnügyében érdekes fordulat állott be. Mint azt megírtuk, — bankóhamisításról lévén szó — a hamisítók fölött ítélezni, a budapesti kir. törvényszék az illetékes, ahova a pécsi kir. ügyészség az itt lefoglalt bűnjelkeket, hamisító gépeket már át is tette, kérvén egyben az ügyészség fogházában internált Hochrein Ottó átkísértetésére vonatkozó intézkedéseket. Göpil Gyulát illetőleg azonban az eszéki rendőrség illetve kir. törvényszék tartja magát illetékesnek, miután Göpil ott fogták el, a hamis pénznek Szlavonia területén részben megtörtént, részben megkísérlett forgalomba hozatala miatt s mert Horvát-Szlavonország külön jogterület lévén, az ottani bíróság illetékes az önálló büntényt képező forgalomba hozatal kérdésében ítélezni. Ezért aztán tárgyalásba bocsájtkozott az eszéki bíróság a pécsi kir. ügyészséggel, a bűnjelke és vizsgálati iratok áttételét kérve, mit azonban a pécsi kir. ügyészség azzal az indoklással tagadott meg, hogy a letartóztatott Göpil Gyula Pécsen követte el a büntényt, illetve itt lett Hochrein Ottó bűntársává, s Eszéken pusztán csak értékesíteni akarta a hamisítványokat, tehát az eszéki törvényszék nem illetékes Göpil Gyula elítélésére. A kérdésben valószínűleg az igazságügyminiszter fog dönteni.

— **(Az iskolaszéki elnök ur.)** Ugyancsak furfangos módon font be egy jóhiszemű tanítót egy ismeretlen ur, a ki mindenütt, mint a tanítók protektora mutatta be magát. A napokban Lasányi János katólyi tanítóhoz beállított egy idősebb koru német ember s átadva neki a bozsoki plébánosnak és hiveinek üdvözlését, fölhitva ezek nevében, hogy jöjjön el Bozsokra tanítónak. A katólyi tanító nagyon csodálkozott tehát a szives meghíváson, de természetesen nagyon megörült a szerencsének, mivel Bozsok jobb állomás, mint Katóly. A német megígérte, hogy maga jön el kocsin Katólyra a tanítóért, mert ő az iskolaszéki elnök s magával hoz ajándékul két pint szilvóriumot és félakó óbert. Ezután elmondta, hogy Berkesdre megy, a hol ökröket vett s mert áldomást kell fizetnie, pénz pedig nincs nála, ötven forintot kért a tanítótól kölcsön. Lasányi gyanakodni kezdett

s azzal a kifogással, hogy nincsen pénze, megtagadta a kölcsönt. A német erre eltávozott azzal a megjegyzéssel, hogy nem tesz semmit, délre visszajön Berkesdről ebédre. De nem jött vissza. E helyett Püspök-Szenterzsébetre ment s az ottani tanítót szerencsétlente látogatásával, a kit Véméndre hívott meg tanítónak. A meghívott rendkívül megörült a kintünetésnek, sőt hozatott a németnek, este jó vacsorával s kitűnő borral traktálta, sőt még éjszakára is ott tartotta. Reggel a vendég derekasan befalatozott s megígérte a tanítónak, hogy kocsit küld érte Véméndről. Bucsuzás előtt aztán elmondta a hagyományos mesét, hogy ökröket vásárolt s mert épen egy ötvenes hiányzik a marhák árából, ezt a summát kölcsön kérte a tanítótól. A szent-erzsébeti tanító már nem volt oly óvatos, mint katólyi kollégája, készséggel átadta az 50 forintot, a mit pedig maga is úgy kért hirtelenében kölcsön a korcsmárostól, abban a boldog hiszemben, hogy az iskolaszéki elnök ur örökös jóindulatával együtt így a szép jövedelmű véméndi tanítói állást is megszerezte. Az iskolaszéki elnök ur erre távozott és nem is lehet azóta feltalálni, pedig a csendőrök is nagyon érdeklődnek iránta.

— **(A bosnyák korcsma titka.)** Három éve történt, hogy a boszniai Poca községben a kantinos háza leégett. A romok közt egy nő megszenesedett holttestét találták meg, a kantinos nyomtalanul eltűnt. A vizsgálat során kiderítették, hogy a házat felgyújtották, a kantinos rablógylkosság áldozata lett s a holttestét elrejtették a gyilkosok. Az összegeget leány Póczek Anna zala-apáti születésű, magyar pincérleány volt. A gyanu több bosnyák katonát ért, a kiket hosszú ideig vallattak, de eredmény nélkül. Most azután titkos rendőrök érkeztek a zalamegyei Esztergály községbe s letartóztatták az egyik leggazdagabb polgár fiát, aki a gyilkosság idején lenn szolgált Boszniában. Valami módon napvilágra került ugyanis, hogy az ő vezetése mellett több zalai katona rabolta ki a kantinost s a holttestét a Drávába lökte. A gyanu még több zalai és somogyi fiura irányul, a kik annak idején szintén lenn szolgáltak Boszniában. A letartóztatott legényt már a nagykanizsai törvényszékhez szállították.

— **(A gyöngyvirág mérge.)** Egy vegyész megvizsgálta a gyöngyvirágot és azt találta, hogy szirma glycosidot tartalmaz, melyben kéksav van. Minthogy pedig a kéksav a legnagyobb mérge, óvakodni kell a gyöngyvirágtól. Szól pedig ez a figyelmeztetés azoknak, akik a virágot szájukba veszik és sokszor nemcsak a szárát, de magát a virágot is rágcsálják. Az ajkon levő bőr ugyanis nagyon finom és majdnem mindig van rajta egy kis horzsolás. Ha a gyöngyvirág-mérge azon behatol, nagy fájdalmat okozhat. Az elhervadt gyöngyvirágot pedig nem szabad olyan helyre dobni, ahol apró jószág jár-ke, mert többször tapasztalták, hogy különösen a csirkék és galambok, ha gyöngyvirágot csipdestek, megdögöltek. Azt már régebben észlelték, hogy május hónap a verebekre valóságos végzetes. Még a legnagyobb fagy idején sem hull el annyi veréb, mint májusban. Most megállapították, hogy ennek a gyöngyvirág tulságos élvezete az oka.

Törvénykezés.

§ **A véres balta.** Még múlt év szeptember hó 25-én történt, hogy Tóth Piros István helyesfai lakoshoz beállított egyik hitelezője, Horváth József s követelte adóásától a tartozás kifizetését. Erre azonban Tóth Piros István olyan dühre gerjedt, hogy kiszaladt a konyhába, ahonnan egy hatalmas favágó baltaival felfegyverkezve tért vissza a szobába, a honnan hitelezőjét kiutasította. Miután azonban látta, hogy Horváth a fenyegetésre sem mozdul, sőt kijelentette, hogy:

— Nem megyek innen, míg nem fizetsz! a baltával úgy fejbe vágta Horváth Józsefet, hogy az eszméletlenül összerogyott s felgyógyulása három hónapig tartott. Ezért állott ma délelőtt Tóth Piros István súlyos testi-sértés büntetével vádoltan a pécsi kir. törvényszék előtt, mely a vérengző adóst hat havi fogházra ítélte. Az ítélet jogerős.

§ **Meglőtt vadorzó.** Batinán történt még két évvel ezelőtt, hogy Kovácsovits Mátyás és Korutácz György vadorzók a batinai határban levő erdőn lesbe állottak, midőn Kovácsovits Mátyás egy arra futó szarvasra lőtt s azt leterítette. A lövés zajára azonban figyelmessé lettek az erdőben volt Kis János és Tóth József erdőőrök, kik siettek a hely felé, ahonnan a lövés hallatszott. Már körülbelül csak tíz lépésnyire lehettek a vadorzóktól, midőn ezek észrevették őket s Kovácsovits Mátyás az erdőőrök felé lőtt, de nem talált. A lövésre mindkét őr lövéssel válaszolt s mindkét löveg talált. A vadorzó sebei azonban nem voltak súlyosak. Így kerültek ma délelőtt Kis János és Tóth József erdőőrök a súlyos testi sértés, Kovácsovits Mátyás pedig a hatóság elleni erőszak vétségével vádoltan a pécsi kir. törvényszék elé, mely azonban mindkét részről felmentő ítéletet hozott. Az erdőőröket azért mentették fel, mert a vétséget jogos önvédelemből követték el, Kovácsovits Mátyást pedig azért nem lehetett elítélni, mert panaszosokon kívül senki sem volt, ki vádolt bűnösségét igazolhatta volna. Úgy a felek, mint a kir. ügyész megnyugodtak az ítéletben.

§ **Vétkes bukás.** *Alt* Simonné *Klein* Rozália mohácsi lakosnőnek üzlete volt Mohácson, mely azonban sehogy sem ment, úgy hogy az asszony kénytelen volt üzletét 1897. év elején becsukni, s csődöt kérni maga ellen. A csődeljárás folyamán azonban kisült, hogy *Altné* sem üzleti könyveket, sem leltárt nem vezetett, s ezért a pécsi kir. törvényszék a ma megtartott végtárgyalás után *Alt* Simonné az üzleti szabálytalanságokért ötven forint pénzbüntetésre ítélte. Az ítélet jogerős.

§ **Elnapolt végtárgyalás.** *Kreiner* József pécsi lakos magánokirat hamisítási bűnyében a mai napra kitűzött végtárgyalást, a kir. törvényszék vádolt megbetegedése folytán elhalasztotta. *Kreiner*, hivatalos orvosi bizonyítvánnyal s szabályszerű kérvényben bejelentette, hogy a tárgyalásra meg nem jelenhet.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése június hó 2-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén *Tallián* Béla alelnök elnökölt, ki elparentálta a szünet alatt elhalt *Vay* Ernő képviselőt és *Perczel* Mór 48-as tábornokot.

Ezután *Széll* Kálmán emelkedett fel szólásra viharos „halljuk“ kiáltások közben, de a zaj csakhamar mély csendre változott, mikor a miniszterelnök szólani kezdett.

Széll Kálmán azzal a kijelentéssel kezdte meg beszédét, hogy a *kiegyezés kérdésének megoldását elodáshatatlannak tartja.* (Általános helyeslés.) Az erre irányuló tárgyalások ez ideig eredményre nem vezettek, mert ő *ragaszkodik a pártközi egyezményhez s így valamelyik kormányra válság fog bekövetkezni.* Kéri tehát a Házat, hogy erre való tekintettel üléseit a jövő hét derekáig napolja el. (Jobbról éljenzés; balról felkiáltások: ez nem elég!)

Kossuth Ferenc sajnálja, hogy a kormány alkudozni ment Bécsbe, mert *hisz minden további alkudozás már magában véve megtámadása a paktumnak,* melyre a király is le van kötelezve. Különös dolognak tartja, hogy a kuriai bíraskodásról szóló törvény még mindig nincsen szentesítve, pedig ennek föltétele, a házszabályrevízió már megtörtént. *Bejeleni pártja részéről a legelkeseredettebb harcot, ha a pártközi egyezményen bármi tekintetben is csorbát ejtenek.* Tiltakozik az ellen a félhivatalos híresztelés ellen, mintha a paktumnak

titkos megállapodásai is lennének. (Éljenzés balról.)

Széll Kálmán Kossuthnak válaszolva kijelenti, hogy a király személyét nem vonta, nem is vonja a vitába. A felelősséget eljárásért ő maga viseli. Kijelenti, hogy titkos stipulációk nincsenek. A kuriai bíraskodás szentesítését ki fogja eszközölni s mindenben ragaszkodik a paktumhoz.

Rakovszky István felszólalása után a Ház a függetlenségi párt kivételével elfogadta az indítványozott szünetet.

TÁVIRATOK.

— **Patty de Clamm börtönben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Du Patty de Clammot tegnap este letartóztatták.* A párisi lapok a letartóztatásban *Cuignet* tábornoknak a semmitőszék előtt tett vallomásának és *Ballot* jelentésének következményeit látják.

A letartóztatott *Patty de Clamm* tegnap este a *Cherche le Midi* fogházban, *Dreyfus* és *Piquard* börtönében, *öngyilkossági kísérletet követett el.*

— **Tüntetés Marchand mellett.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A párisi boulevardokon egész éjjel zajos tüntetések voltak az Afrikából hazatért *Marchand* mellett. A tömeg folyton éltette a hadsereget és *Marchand*-t, aki többször buzdította a tüntetőket összetartásra, éltette Franciaországot s a köztársaságot.

— **Zichy Jenő kitüntetése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A szerb király *Zichy Jenő*nek, ki Belgrádban vendége volt, a Szent Száva-rendjelet adományozta.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1899. évi május hó 29-én s köv. napjain elintéztett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: **hh.** = helyben hagyva, **mv.** = megváltoztatva, **rmv.** = részben megváltoztatva, **fo.** = feloldva, **rend.** = rendkívényileg vissza, **ms.** = megsemmisítve, **rms.** = részben megsemmisítve, **vu.** = visszautasítva, **hna.** = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- III. 1280. Pécssett elhalt Bauernhuber Ferencné hagyat. — mv.
1387. Pécssett elhalt Gemperle Anna hagyat. — fo.
1400. Schalamonné szül. Sohr Malvin gond. mszünt. — hh.
1401. Virágos községben elhalt Ruck Ferenc hagy. — hh.
1441. Hercegszöllősen elhalt Zarka József » — hh.
Előadó: *Tóthossy Béla.*
- V. 1149. Dr. Flóris Endre — Reisz István 616 forint. — mv.
1227. Balog Dávid s t. — Kis Sámuel s t. ing. birt. — mv.
1342. Szator Etel — Schmeiczl Ferenc házass. felb. — mv.
1344. Eismann Julia — Fischhof Zsigmond » » — hh.
1347. Tóth Julianna — Csikai Pál » » — fo.
1348. Boros Katalin — Szabó István » » — hh.
1392. Sass Gizella — Pohanka Gyula » » — fo.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 1269. Schapringer J. cég — Gasparovics O. 726 frt 84 kr. — mv.
1304. özv. Kerzmár Istvánné — Dr. Tersánszky Gyula s t. pénz vissza tart. — hh.
1361. Molnár Mihály hagy. ügy. — fo.
1437. V. bukott Berger Gusztáv csőd ügy. — hh.
III. 1377. Sey Géza — Weisz Dénes bizt. végr. — mv.
Előadó: *Holics Gyula.*
- V. 1340. Udvardy Nándor — Frúhauf Nándorné 2181 frt 50 kr. — fo.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Röck Gyula.*

- V. 1303. Herczeg Vendel s t. — Varga János s t. vagy. köz. mszünt. — fo.
1339. Kovács István s t. — Kovács Rozália s t. öröks. — rmv.
1368. ör. Henczi György — Vincze János s n. 540 forint. — rmv.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 1373. Hadaró István s t. — Potó István végr. — hh.
1376. Auspach István — Neufeld M. végr. — hh.
1385. Elter Ádám — özv. Elter Jánosné felszólít. — rend.
1402. Becsekely község — Stokosza Géza végr. — hh.
1403. Kovács Antal — Stokosza Géza végr. — hh.
1413. Gayer Józsefné — Gayer József » — rend.
1416. Váradai János — Alsó Kalmár József végreh. — rend.
1417. Váradai János — Pap Imre végr. — rend.
1442. Székelyhídi István — Stuhár János végreh. — hh.
1444. Hahn Adolf s t. — Spitzer Ödön végr. — hh.
1445. Halász Károly — Ferenczy József » — mv.
1448. Basch Károly — Borsy György » — hh.

Előadó: *Zsabokerszky Ferenc.*

- V. 1345. Varga János s n. — Vörös Lipót törl. — rend.
III. 1384. Mühl Henrik — Neun Henrik s n. végr. — rmv.
1404. Muraközi takptár — Kuróczy János végreh. — mv.
1414. Nagy Iván József — Kus Kulcsár János s t. végr. — rend.
1418. Gungl János — Hartman Jánosné s t. végr. — vu.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 1643. ifj. Balozca Péter s t. k. t. sért. — hh.
1654. Németh Vilma s t. lopás. — rmv.
1676. Burget József s t. k. t. sért. — fo.
1677. Janics Mózes becs. sért. — vu.
1680. Bencze Teréz » — vu.
1688. Máté Mihály lopás. — rmv.
III. 1720. Fehér Péter » — ms.
1730. Péntek Mihályné lopás. — rmv.
1736. Finta Balázs Vendel lopás. — vu., hh.
1737. Kovács Antal » — rend.
1741. ifj. Czecze Lukács István közcs. ell. kih. — hh.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 1652. Novinics Remus hat. ell. erősz. — rmv.
1710. Szentgyörgyi Kupesz Ferenc s t. lopás. — hh.
III. 1681. ifj. Kovács János rágalm. — rend.
1682. Kis Pál anyakönyvi kih. — ms.
1685. Gáspár Mátyás rágalm. — hh.
1711. Prell Katalin » — vu.
1712. Schauschek Károly lopás. — hh.
1713. ifj. Dér Imre sikk. — hh.
1724. Szőke Gyuláné szül. bej. elmul. — mv.
1735. özv. Dóczy Józsefné s t. sikk. — rmv.
1738. Nyirati Jánosné s t. rágalm. — rmv.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 1644. Matók Pálné gyilk. — rmv.
1645. Mayerhoffer József csalárd bukás. — hh.
1655. Nagy József Jankó sikk. — hh.
1659. Krausz Dávid vétkes bukás. — hh.
1660. Magda József s t. hamis tan. — hh.
1661. Wollák Géza sikk. — rmv.
1679. Raab Gábor vétkes bukás. — hh.
1728. Jónás János lopás. — rmv.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 1522. Sali Imre s t. lopás s org. — hh.
1524. Feti Péter s t. hat. ell. erősz. — rmv.
1551. Tóth Faddi József közokir. ham. — rmv.
1583. Csurin Antalné s t. lopás. — hh.
III. 1635. Somogyi József s t. szem. szab. megsért. — rmv.
1683. Takaró János s t. közcs. ell. kih. — ms.
1684. Deutsch Bernát lopás. — rend.
1721. Bognár József » — hh.
1729. Dávid János s t. suly. t. sért. stb. — fo.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1899. évi június hó 5. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 1216. özv. Sümegi Imréné s t. — Sümegi Antal s t. 1278 és 1010 frt.
1298. M. kir. államvasutak kaposvári kisaját.
1338. Légrád község birtokosainak urbéri rendezése.
Előadó: *Tóthossy Béla.*
- V. 1474. Findeisz István s t. — Findeisz István holtta nyilv.
1393. Nagy Sándor — Farkas Julianna házass. felb.
1394. Szennai István — Zákányi Katalin » »
1395. Jó Borbála — Stóger János » »
III. 1398. Bors Györgyné — Dér János s t. végr.

Előadó: Kaufmann Nándor.

- V. 1243. Kacskovits Boldizsár — Kacskovits János s n.
770 frt 05 kr.
1326. Talabér Kálmán s n. — Sterczfinger Samu
végr. mszunt.

Előadó: Holics Gyula.

- V. 1471. Buda Ottó — id. Bozzay Pál 700 frt.
1472. Oprocsán József s t. — Oprocsán Jakab s t.
öröks.
1473. Gyenei György — Plek Juli s t. ing. teherm.

II. Polgári tanács.

Előadó: Röck Gyula.

- V. 1397. Idei Ferenc s t. — özv. Idei Ferencné öröks.
1436. Gróf Pál s t. — özv. Gróf Pálné »
1466. Stern Sándor — Záborszky Károly 700 frt.

Előadó: Graff Károly.

- III. 1383. Schreiner Ferenc s t. — Czengruber Mag-
dolna s t. t. jog.
1405. Horváth Mihály s n. — Hermann Mátyás s
t. jog.
1411. Tóth Verona — Vajda Katalin s t. zjog előj.
1419. Weininger Gáspár s t. — Fogt Ferenc s t. t. jog.
1443. Vecsanin Antal s t. — Szigetácz Éva s t. végr.
1450. Engel József fia cég — Czébán Antal s t. »
1456. Hirt József — Kresz Mihály végr.
1458. Kremusza János s t. — Farkas József végr.
1446. Weisz Károly s t. — Rüll Anna s t. törlés.
1478. Freidinger és Rosenthal cég — Czövek István
végr.
1480. M. kir. kincstár — Pécsch István végr.
1481. » » — Kocsis József s t. végr.
1494. Pick Hermann s n. — Polkadrávác Pávó s
t. tlkv.

Előadó: Zsabokrszky Ferenc.

- III. 1457. Mohácsi takptár — Sey Isvänné végr.
1459. Szabó Pálné önként. ár.
1477. Csurgói takptár — Ritecz János végr.
1479. Sorms & Dietinger cég — Wilhelm Antal
végr.
1484. Schubert & Schlesinger cég — Teinczmann
Viktor végr.
1491. Pap Ferencné — Pap Ferenc végr.
1492. » » — » » » »

Büntető tanács.

Előadó: Bocz Alajos.

- V. 1764. Lombár István s t. k. t. sért.
1766. Ács László becs. sért.
1768. Fürst Pál »
1769. Kis Kovács Jánosné s t. becs. sért.
1778. Lengyel György s t. becs. sért.
1779. Trenhusz Jánosné »
1787. Hufnagel Jánosné lopás.
III. 1797. Papszt János s t. »

Előadó: Czizlányi Béla.

- V. 1516. Stern László sikk.
1530. Feldmann Márkus megveszteget.
III. 1507. Magyar György s t. suly. t. sért., becs. sért.
1509. Kovács Pál s t. suly. t. sért.
1510. Ovcvár János sikk.
1537. Heidt György s t. suly. t. sért. stb.

Előadó: Angyal Pál.

- V. 1788. Wurm Pál hiv. hat. való visszaélés.
1789. Tóth György erősz. nem. köz.
III. 1739. Pálincás József rágalm.
1744. Lakatos Lászlóné s t. rágalm.
1767. Horváth József k. t. sért. stb.
1772. id. Littke József rágalm.
1773. Baránovits György »
1792. Pasker József zugir.
1793. Mosó János vall. ell. kih.
1799. id. Molnár József s t. közcs. ell. kih. stb.

Előadó: Nábráczky Lajos.

- V. 1771. Kovács György s t. 27 rendbeli lopás.
1785. Kontrecz Lenárd m. okir. ham.
1754. Dorsa István sikk.
1796. Kolompár György 1889. VI. t.-c. 44. §. 2.
bek. út. kih.
1818. Popovics Tanasztia s t. suly. t. sért.

Előadó: Varga Nagy István.

- V. 1585. ifj. Filipán János s 19 társa magánosok
ell. erősz. stb.
1605. Höning Lajos id. vagyron rong.
1617. Péter Márkus m. lak. sért.
1649. Furd József hat. ell. erősz.
1650. Keszthelyi Károly lopás
III. 1742. Groszmann Jakab közeg. ell. kih.
1743. Gelencsér István s t. suly. t. sért.
1795. Klárik Ferenc s t. közcs. ell. kih.
1800. Gyuka Józsefné s t. » »

Laptulajdonos

Felelős szerkesztő

SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF

kiadó.

Legszebb kirándulási hely! Pécs-Bányatelepen az 1000 éves gesztenyefához.

Van szerencsém a n. t. kiránduló közönségnek tudtára adni, hogy helyi-
ségemben az idén is, úgy mint minden évben,

kellemes üdülő helyet talál.

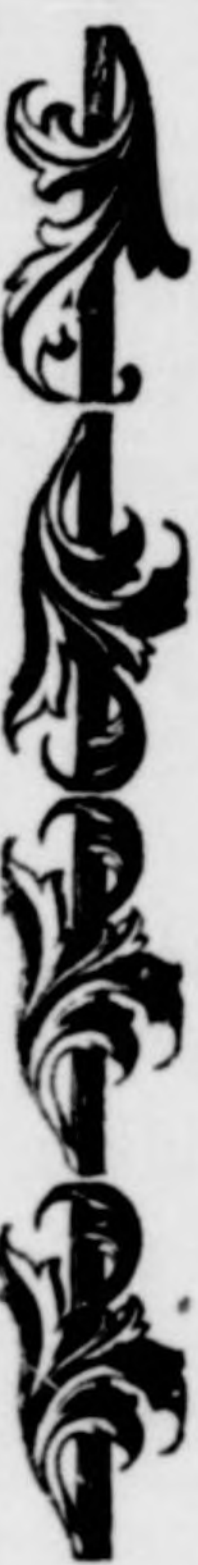
Jó és izletes ételek, kitűnő italok pontos kiszolgálás mellett.
MINDEN VASAR- és ÜNNEPNAPON ZENE.

Társaskocsik a Hétfejedelem vendéglőtől naponta délelőtt 11-től
kezdve közlekednek oda és vissza a szükségletekhez képest.

Számos látogatást kér

kiváló tisztelettel

Gebhardt István vendéglős.

Szabadalmazott sodronyűveg
legjobb anyag felső világosság, padló és gyári
ablakokhoz, különféle vastagságúknak, egész 1-75
négyzetméter terjedelemmel.
Különös előnye: lehető legnagyobb biztos-
ság átörös és rités általi törés ellen, megsza-
dulás a kellemetlen drót-rácsosozattól, nagymérték-
ben tűzbiztonság, egyfűtőmunka nélküli törésnél,
minthogy a sodrony-betét az üveget összetartja, a
világosságának nagyban előmozdítása és eddig még
nem ismert világossági hatás. Sok állami és ma-
gánüzemekben van használatban a legjobb ered-
ményül. Számos elismerő bizonyítvány. Árjegy-
zék és mintákkal szívesen szolgálunk.
**Öntött-üveg padló-lemezek felső
világításra alkalmazásak**
kocsi ajtók, földalati folyosók vagy pályaudvari
alagutak világítására, főmőr anyagból, sima vagy
különféle mintázott felülettel, fehér, félféber (kő-
rtőlbehől 30% olcsóbb mint a közönséges nyers
öntött-üveg) és színes sodrony-betéttel, vagy a
nélkül.
Tetőzet- és orom-felülső üveg
különféle minta és nagyságban.
**Aktien-Gesellschaft für Glasindustrie vorm.
Friedr. Siemens,
Nennattl bei Elbogen (Csehország)**
Másmint gyártmányok: mindenféle palackok,
palack-zárók, tábla-üveg belgial és német min-
tár, üveg-öntvények és préselt-üveg.
Szabadalmazott préselt üvegbetét.

Hirdetmény.

Löwy Lajos közadós csődválasztmánya határozata alapján közhírre
teszem, hogy a csődtömeghez tartozó s a leltárban 1—817. és 951—1332. tétel-
számok alatt felvett **15401 frt 80 kr.** beszerzési és **7691 frt 66 kr.** becsült
vászon-selyem és gyapot-kelmék, asztalneműek, kész női köpenyek, úgy bolti fel-
szerelésekből álló ingóságok — nemkülönb a leltár 818—950. tétel-számok alatti
2372 frt 48 kr. menő kint levő követelések — mégis a 855, 858, 929 és 942.
szám alattiaknak kivételével — zárt ajánlati tárgyalás útján készpénzfizetés mellett
eladatnak.

Felhivom tehát a venni szándékozókat, hogy zárt ajánlataikat az áruraktár-
felszerelések és zálogcédelulák érték-arányában **700 frt**, — a könyvi követelésekre
pedig **150 frt bánat-bér** melléklése mellett Dr. Szilassi Zsigmond ügyvéd urnál,
mint a csődválasztmány elnökénél, **1899. évi június 8. napjának déli
12 órájáig** nyujtsák be, — a később érkező ajánlatok figyelembe vételét nem
fognak.

A választmány a beérkezett zárt ajánlatok fölött ugyancsak június 8-án d. u.
3 órakor fog határozni, — fönntartja magának a jogot az ajánlatok közt szabadon
választani, esetleg azokat mind visszautasítani.

A csődleltár alulirt tömeggondnoknál (Apáca-utca 17. sz.) bármikor, —
az áruraktár pedig előleges bejelentés után d. e. 8 órától d. u. 3 óráig tekinthető meg.

Kinek ajánlatát a választmány elfogadja, az köteles a vételért azonnal és
teljesen kifizetni, az árukat 48 óra alatt átvenni, ellenesetben bánatpénzét elveszti
s a fent elsorolt ingók kárára és veszélyére új eladásra bocsájtatnak.

A választmány sem a leltár helyessége, sem az áruk mennyisége és minő-
ségeért, valamint a kint levő követelések behajthatóságáért nem szavatol, s azokért
semminemű felelősséget magára nem vállal.

A bélyeg- és jogilleték vevő által viselendő.

Kelt Pécsen, 1899. évi május hó 30-án.

Egry József ügyvéd,
mint Löwy Lajos csődtömeggondnoka.